

naar de ikke kunne faa de 4 pCt., de skulle udbetale. At dette kan finde Sted uden Tab, kan jeg ikke forstaa, og det er heller ikke godtgjort af det ærede Flertal paa anden Maade end ved en Henvisning til at dække Tabet af Reserverfonden. Jeg ved nu ikke, om det er en praktisk Administration, naar man maa se Fremtiden i Møde paa den Maade, at man nødes til at tære paa Reserverfonden. Jeg troede egentlig ikke, Reserverfonden var stabt til saaledes at tæres paa i arevis. Jeg troede, den navnlig var stabt til at dække eventuelle Tab ved given Lejlighed; men det, her bliver Tale om, kan egentlig ikke kaldes Tab, thi et Tab er noget, man ikke kan forudsige. Men at administrere disse Midler med den nuværende Rentefod, er at administrere med et paaregnet Tab, og det er det, jeg mener ikke kan lade sig gøre. Det kan efter min Formening kun lade sig gøre paa Beføstning af Sikkerheden ved Midlernes Anbringelse. Vi ere for saa vidt saa heldige, at vi have et enkelt Eksempel at fremdrage, hvor der fra Overformynderiets Side efter min Formening ikke er taget fuldt Hensyn til Sikkerheden og paa ingen Maade til den Sikkerhed, som hidtil har været fordret af Overformynderiet. Jeg kan nævne et Eksempel, jeg kunde nævne flere, men jeg skal ikke trætte det høje Ting med at drage flere frem, og jeg tvivler ikke paa, at der formodentlig vil være endnu flere end dem, jeg kender. Det er et Tilfælde, hvor Overformynderiet har overbudt jydsk Kreditforening ved Tilbud om Laan i en Ejendom. Uagtet den paagældende Laansøger var Kreditforeningen bekendt som en fuldt solid og paalidelig Mand — og det er et Moment, som Kreditforeningen lige saa meget som Overformynderiet bør lægge og ogsaa lægger Vægt paa — fandt Kreditforeningen efter moden Overvejelse ikke Anledning til at tilstaa Laansøgeren mer end 130,000 i hans Ejendom; men straks derpaa tilstod Overformynderiet ham 135,000. Nu er det jo ikke noget absolut Bevis, thi Forfælleren mellem 135 og 130,000 er jo kun ringe, men det bevijser dog saa meget, at Overformynderiet nu ikke fordrer bedre Sikkerhed end Kreditforeningerne. Nu have vi jo ofte hørt, naar Kreditforeningspørgsmaal have været paa Dagsordenen her i Tinget, at jydsk Kre-

ditforening faar den Dmtale, at dens Laan ere temmelig store, og den Sikkerhed, den fordrer, ikke ubetinget. Men naar det nu konstateres, at Overformynderiet ikke kræver større Sikkerhed, ville forhaabentlig disse Anker mod Kreditforeningerne for Fremtiden falde bort. Jeg har nu det Syn paa Sagen, at Overformynderiet ikke bør nøjes med den Sikkerhed, som Kreditforeningerne kunne nøjes med. Overformynderiet er jo med Hensyn til at tilse sine Pantter og faa dem administrerede, i det enkelte Tilfælde langt fra saa heldigt stillet, som Kreditforeningerne. Der er en stor Forskel, idet Overformynderiet kun har Laanebestyrere for hvert Amt, hvormod Kreditforeningerne have adskillige Repræsentanter, foruden en hel Del Takstorer, som alle ere interesserede i Foreningen og derved absolut have større Interesse i at faa eventuelt overtagne Ejendomme realiserede uden Tab. Det er et Moment, som maa tages med i Betragtning. Overformynderiet har i den senere Tid indhøstet sorgelige Erfaringer i den Henseende med Realisation af Ejendomme. I saa Henseende vil jeg fremhæve et Eksempel paa, hvad det vil sige, at der paa Stedet have Repræsentanter, der kunne tage sig af Sagen. For en Ejendom, som Kreditforeningen havde laant 6,000 Kr. i og derefter havde overtaget, kunde der en Tid efter Auktionen ikke bides mer end 3,000 Kr.; men da der var en praktisk Repræsentant til Stede, som beholdt Pantet under Administration nogle Maaned, lykkedes det ham at afhænde Ejendommen, uden at Kreditforeningen havde en eneste Dres Tab, men jovent i Kjøbet havde Gevinst. Da det nu ikke skønnes, at Regeringen har villet benytte Loven af 10de April 1895, og da alle ere enige om, at Landejendommers Sikkerhed tilskyndeladene ikke er i Fremgang, men snarere maa befrægtes at være i Tilbagegang, var der fuld Anledning for os til at stille Overformynderiet og disse Institutioner paa den Maade, at de kunne faa de bedste Pantter, hvor der stilles den bedste Sikkerhed; det er det, de ikke kunne faa nu. Hvem vil tage et Overformynderilaan, naar man ikke kan faa det større der end i en Kreditforening efter den Kurs, Kreditforeningsobligationerne staa i? Det tror jeg ikke ret mange paa Landet